

מִגֵּן דָּוִד נוֹצֵץ

כתבו: מירה אואן ואסתר ברונר

המורה דליה אומרת:
"כל ילד יכול לצייר
דגל יפה - דגל ישראל."

מחר יש מסיבה בבית-הספר,
מסיבה ליום העצמאות.
יונתן בא לבית-הספר.

בְּפִתְהָ יֵשׁ דָּגָל גָּדוֹל.
עַל הַדָּגָל הַגָּדוֹל יֵשׁ פֶּס כַּחוֹל לְמַעַלָּה
וְעוֹד פֶּס כַּחוֹל לְמַטָּה.
עַל הַדָּגָל הַגָּדוֹל יֵשׁ גַּם מִגַּן רוֹד כַּחוֹל.

הַיְלָדִים מְצַיֵּרִים עַל הַדָּגָל
פֶּס כַּחוֹל לְמַעַלָּה וְעוֹד פֶּס כַּחוֹל לְמַטָּה.
גַּם יוֹנְתָן מְצַיֵּיר עַל הַדָּגָל
פֶּס כַּחוֹל לְמַעַלָּה וְעוֹד פֶּס כַּחוֹל לְמַטָּה.

יוֹנְתָן רוֹצֵה לְצַיֵּר מִגֵּן דָּוִד,
הוּא מְצַיֵּר וּמְצַיֵּר,
אָבֵל הוּא לֹא מְצַלֵּיחַ.

אֵילָנָה מְצַיֵּרֶת מִגֵּן דָּוִד גָּדוֹל עַל הַדְּגָל שֶׁלָּהּ.
יְהוּדָה מְצַיֵּיר מִגֵּן דָּוִד יָפֵה עַל הַדְּגָל שֶׁלוֹ.

יונתן הולך וחושב:
"חבל, רק על הדגל שלי אין מגן דוד."
יונתן עצוב.

על כל הדגלים יש מגן דוד.
רק על הדגל של יונתן אין מגן דוד.

בְּעֶרְבַּיּוֹת יוֹנְתָן יוֹשֵׁב עַל יַד הַחֲלוֹן.
הוּא רוֹאֵה כּוֹכַב גָּדוֹל וְנוֹצֵץ.
יוֹנְתָן חוֹשֵׁב: "אֵיזָה כּוֹכַב יִפֶּה!
אֲנִי רוֹצֵה מִגֵּן דָּוִד נוֹצֵץ כְּמוֹ הַכּוֹכַב."

פְּתֹאֹם יוֹנְתָן רוֹאֶה מִגֵּן דָּוִד גְּדוֹל עַל הַדָּגָל שְׁלוֹ.
יוֹנְתָן אוֹמֵר: "זֶה מִגֵּן דָּוִד גְּדוֹל, אֲבָל הוּא לֹא כַחֲלוֹל.
אֲנִי רוֹצֶה מִגֵּן דָּוִד כַּחֲלוֹל!"

בְּבוֹקֵר יוֹנְתָן בָּא לְבֵית-הַסֵּפֶר.
יְהוּדָה אוֹמֵר: "הִנֵּה הַדָּגָל שְׁלִי."
אֵילָנָה אוֹמֶרֶת: "הִנֵּה הַדָּגָל שְׁלִי."
יוֹנְתָן שׂוֹאֵל: "אֵיפֹה הַדָּגָל שְׁלִי?"

עֲכָשׁוּ יוֹנְתָן שָׂמַח:
"יש לי מַגֵּן דָּוִד כָּחוֹל עַל הַדָּגָל.
יש לי מַגֵּן דָּוִד נוֹצֵץ כְּמוֹ הַכּוֹכָב!"

יוֹנְתָן חוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁב
וּפְתָאוֹם הוּא אוֹמֵר: "יש לי רַעֲיוֹן!
אֲנִי יָכוֹל לְהַדְבִּיק הַרְבֵּה כּוֹכָבִים
כְּחוּלִים וְנוֹצְצִים."

